

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плевенски Гласъ“ ще излиза вѣтъка Педѣля. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствено и частни обявления на вѣтъка дума по 3 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Периодически обявления и други се прѣдаватъ въ Печатницата на редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ гр. Плевенъ. Писма и дописки не се освобождаватъ отъ плащане. Обявленията на гр. Приставителъ по 2 ст. на дума. — Единъ брой 15 ст.

Плевенско Поборническо-Опѣлченско Дружество

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 32.

Плевенското Поборн.-Опѣлченско Дружество съгласно взетото рѣшение въ извънредното му заседание отъ 19 Юлий т. г. на 11-й текущия Августъ ще празнува за пръвъ пѣтъ въ града спомена на тѣзи дата прѣвъ 1877 год. при защитата на Шипченския проходъ въ Освободителната война отъ тогавашното Българско Опѣлчение, което, макаръ и малко на брой, геройски се защитава отъ многобройнитѣ Сулейманъ Пашови пѣлчища, който день конгресса на Поборници-Опѣлченцитѣ въ заседанията си отъ миналата година е постановилъ да се празнува, като празникъ на всички Поборнически-Опѣлченски Дружества.

Комитета, избранъ за отпразднуването на този славенъ за Българитѣ день, като обявява горното, моли Г. г. Плевенскитѣ граждани да удостоихъ съ присѣтствието си тържеството, което ще се извърши по слѣдующата программа:

Сутринта ще се отслужи Божествена литургия въ църквата Св. „Николай“ по случай празника, а послѣ панахида за упокоение душитѣ на падналитѣ убити опѣлченци, и слѣдъ това шествието ще тръгне за памятника по слѣдующия редъ:

а). Ученицитѣ и ученицитѣ отъ класнитѣ и народни училища.

б). Портрета на Негово Императорско Величество покойния освободител Императоръ Александръ II. окиченъ съ живи цвѣта и единъ портретъ за споменъ отъ биткитѣ въ сѣщия день (11-й Августъ 1877 год.), носени отъ по двама поборници-опѣлченци;

в). Знамето на Побор.-Опѣлченско Дружество;

г). Церковнитѣ херувимъ;

д). Духовенството;

е). Пѣвчески хоръ;

ж). Поборницитѣ-опѣлченцитѣ;

з). Военното, чиновническото и учителското тѣло;

и). Публиката и

к). На памятника ще се извърши молебень и ще се държатъ рѣчи и декламация, съответствени на празника, опрѣдѣлени одобрени отъ комиссията.

гр. Плевенъ, 7-й Августъ 1898 год.

Отъ комиссията по отпразднуването.

ВАЖНО ЗА КРЪЧМАРИТЪ.

Извѣстяваме на интересующитѣ се, че отворихме въ с. Муселиево, Никополска околия, складъ отъ спиртъ и спиртни питиета като: мастика, ракия, конякъ и други.

Качества прѣвъсходни, цѣни най умѣрени.
2—3 Атанасовъ & Славчовъ.

ПРОДАВАМЪ ЕДНА КЪЩА П КВАРТАЛЪ № 381 И СТОКАТА ВЪ ДЮКЯНА № 375 И ЛОЗЯ.

4—4

Илия Ив. Донковъ

ОБЯВЛЕНИЕ.

Подписанитѣ Маринчо П. Марчевъ бивши помощникъ сѣдебенъ приставъ и Руси Д. Желѣзовъ съ настоящето си обявяваме на всички приятели и познаници, че отъ 23 Юлий н. г. отваряме писалище, като ще приемеме да завеждаме вѣтъкавъ родъ дѣла прѣдъ сѣдилищата, извърш-

ване актове и за привеждане въ изпълнение изпълнителни листове, съгласно чл. 3 отъ закона за Адвокатитѣ и чл. 51 отъ Търговския законъ за кждѣто да бждѣтъ тѣ. Като общаваме акоратност и умѣрено възнаграждение.

Писалището ни се намира въ Александровската улица подъ № 3118, до зданието въ което се помещава Плев. Скоп. Мирово Сѣдилище подъ фирмата Маринчо П. Марчевъ & Русе Д. Желѣзовъ.

гр. Плевенъ, 23 Юлий 1898 год.

2—3

Съ почитание

М. П. Марчевъ & Р. Д. Желѣзовъ.

Плевенско Женско Домакинско Училище.

ОБЯВЛЕНИЕ

Плевенското Женско Домакинско Училище, извѣстява на интересующитѣ се, че записването на ученицитѣ за настѣпващата 1898/99 учебна година почва отъ 15-й Августъ и ще продължава до 31 сѣщия включително, а редовнитѣ занятия почватъ отъ 1-й Септемврий.

Училището се състои отъ два отдѣла: горний отдѣлъ и бѣлий отдѣлъ.

Желающитѣ да посѣтятъ за ученици, трѣбва да прѣдставятъ слѣдующитѣ документи: 1-во училищно, 2-ро кръщелно и 3-то медицинско свидетелство.

Училищната такса е 60 лева годишно, платени на 4 срока: 15 лева при записването, 15 л. на 15 Ноемврий, 15 л. на 1 Февруарий и 15 л. на 15 Априлъ.

Желающитѣ да получатъ училищния правилникъ, програмитѣ или по-подробнитѣ свѣдения нека се отнесѣтъ до директорката на училището.

гр. Плевенъ, 7 Августъ 1898 год.

1—2

Директорка: Иванка С. Гетова.

СКРЪБНО ИЗВѢСТІЕ

Съ съкрушено сърдце и неутѣшими скръбъ извѣстявамъ на всички роднини и приятели, че многообичната ми майка

ИВАНКА ГЕНОВА

на 78 годишната си възраст, слѣдъ 6 мѣсечно боледуване, на 24 Юлий 1898 год. въ 5 часа послѣ обѣдъ, прѣдаде Богу духъ, като остави въ неутѣшими скръбъ цѣлото ни семейство.

Вѣчна ти память незабравима майко! —

с. Бреница, Вѣлосел. околия, 26 Юлий 1898 год.

Гено Геновъ

ОБЯВЛЕНИЕ

Чрѣвъ настоящето си съобщавамъ, че издадената отъ мене полица на Илия Петровъ отъ гр. Плевенъ съ дата 10 Септемврий 1896 год., а съ падежъ 10 Септемврий 1898 год. платима въ гр. Плевенъ съ подписъ Хр. С. Куршумовъ, не ми е призната, понеже тя е безпарична и като такава отказвамъ да ѝ заплатя. Вѣтъко трето лице, носителъ на тая полица, ще го считамъ за недобросѣвѣстенъ държател.

гр. Плевенъ, 1 Августъ 1898 год.

Хр. С. Куршумовъ 1—4

Луковитско Околийско Спестително Акционерно Дружество

„ПАНЕГА“

ИЗВѢСТІЕ

№ 211

Съгласно рѣшението на общото събрание на Членове-акционеритѣ, станало на 28 Юлий т. год. (Протоколъ № 2); Дружеството извѣстява, че отъ 1 того се прѣвъртава и започнува да ликвидира смѣткитѣ си, понеже не може да прѣработи устава си и бжде нарѣдено спорѣдъ прѣдписанието на новия Търговски законъ.

с. Луковитъ, 18 Юлий 1898 година

Отъ дружеството

ТЕЛЕГРАММИ

Цетина. 29 Юлий. Ето тоста, който Князь Никола държа на обѣда гала, даденъ въ честь на Българ. Князь. Сърдцето на черногорскитѣ народъ питае бащинска любовъ за българ. народъ. Това единство на чувствата и най-сърдечнитѣ връзки сѣ извора на радостта и ентусиазма, съ който азъ и моитѣ черногорци приехме Твое Царско Височество, мой драгъ гостъ. Наместо лично приятелство се е увѣличило отъ живото чувство на роднинство между нашитѣ народи и е станало вече съблински съюзъ. То се показва тържествено днесъ отъ любовта, която те доведе у насъ и отъ любовта на народа съ която те придружава тукъ идущъ отъ великата ни сестра Русия нашата могъществена и великодушна покровителка, у която ний те слѣдихме на императорскитѣ пиршества съ радостъ и отъ все сърдце, както те приемаме тукъ. Съ най-сърдечни чувства поздравявамъ Твое Царско Височество, мой любезний брате въ моя домъ въ сѣдлата на моя народъ. Азъ ти благодаря за радостта и за щастieto, които ни причини съ твоего любезно посѣщение на менъ и на черногорската държава. Азъ вдигамъ чашата си за твое здравие, за твоего щастие и за твой българскитѣ народъ. Моя гласъ е гласъ на моя народъ. Да живѣе Твое Царско Височество! Да живѣе Нейно Царско Височество Княгиня Мария Луиза! Да живѣе многолюбимиятъ прѣстолонаследникъ Князь Борисъ! Българскитѣ Князь отговори съ слѣдующий тостъ: Твое Височество, любезний ми брате! Радваме се отъ все сърдце, че като ида отъ святата страна на нашата освободителка Русия, щастieto ми е дало случая да изпълна едно много старо желание и единъ свѣщенъ дългъ да посѣтя Твое Височество и Твоя Августѣйши Домъ въ столицата на този храбръ черногорскитѣ народъ, който е свързанъ съ моитѣ, съ национални свръзки, закрѣпени отъ историята, благословени отъ общата ни вѣра. Нашитѣ народи иматъ общъ дългъ да работятъ задружно и сговорно за тѣхното интелектуално развитие и за тѣхний напредѣкъ. А ний, тѣхнитѣ владѣтели, сме длъжни да поддържаме тѣсно и искрено прятелството, за да ги водимъ по тая пѣтъ на тѣхното прѣдизначение. Ний дълбоко уцѣняваме трудоветѣ, които ти достойни началниче на народа си, си ималъ при изпълнението на горѣпознатата задача и въ твоео лице ний поздравяваме прѣдвѣстителъ на свободата и напредѣка на Балканскитѣ Полуостровъ. Азъ съмъ прѣвѣщенъ отъ щастие, че мога лично да засвидѣтелствувамъ моето уважение и моята любовъ, както и уваженията, любовта на моя народъ къмъ тебе и къмъ храбритѣ черногорци. Азъ съмъ дълбоко убѣденъ, че тия чувства ще продължаватъ и постоенно ще се усилватъ въ бждѣще, като ти благодаря за сърдечний блѣстящъ приемъ, който намѣрихъ въ Вашата сѣдла и за дългото прятелство, което ти винаги си ималъ къмъ менъ. Азъ дигамъ чашата си и ний за здравето и за щастieto на Твое Височество на Нейно Височество Княгинята, на Негово В. прѣстолонаследникъ и на цѣлия княжеский домъ и за напредѣка и славата на храбри черногорскитѣ народъ.

Плевенъ, 9-й Августъ 1898 год.

На 16-й Августъ селскитѣ избиратели се прѣвикватъ да упражнятъ едно свое право, освятено отъ основния законъ въ страната ни. Въ този день избирателитѣ отъ селскитѣ общини, заедно съ даването на своята избирателна бюлетина, ще искажатъ и своето довѣрие на ония лица, на които тѣ ще повѣрѣтъ интереситѣ на общинитѣ си;

лицата, на които ще възложат грижата да се старажат за повдигането и прѣуспѣването на селото имъ.

Неуспоримо е, че тѣзи избори иматъ голѣмо значение въ всѣко отношение. Ако лицата, които сж повикани да направляватъ сѣдбинитѣ и пазятъ интереситѣ на селото си сж опитни, ако тѣ иматъ извѣстна вѣщина и ако сж проникнати отъ желание да служатъ за общото добро, тѣ могатъ много нѣщо да направятъ за селото си: било за неговото урегулиране, било за поствилане съ калдарѣмъ улицитѣ, било да подобрятъ поминѣка на населението, като го упжтватъ и подпомагатъ, за да подобри расата на конский и говеждий добитѣкъ или да го убѣдятъ да подобри орджията, съ които си служи за обработването на земята. Лица съ извѣстна подготовка и опитностъ, неисключая и извѣстна грамотностъ, сж лицата, които заслужаватъ да бждатъ облечени съ званието общински съвѣтници. Такива общински съвѣтници биха могли да се намѣрятъ въ всѣко село, нѣ измежду тѣхъ прѣдпочтително е да се прави изборъ. Нека частнитѣ интереси се изоставятъ на страна, нека се има прѣдъ видъ общото добро и само подъ влиянието на такива внушения нека се пристѣпва къмъ избора. Защото лицата, които сж служели и служатъ на чужди домогвания, и ония, които сж поставяли личния си интересъ по-горѣ отъ общия; които подъ булото на властѣта, съ която сж били облѣчени, сж гледали да затвърдятъ личнитѣ си интереси въ ущѣрбъ на общия, никога не сж били и нѣма да бждатъ полезни за своитѣ избиратели. Ето защо, когато избирателитѣ пристѣпватъ къмъ избора, нека си отваятъ очитѣ, нека повѣрятъ сѣдбенитѣ на селото си на лицата, за които тѣ, по минжли дѣйствия, сж увѣрени, че ще ги пазятъ като своитѣ. Такива лица трѣбва винаги да се прѣдпочитатъ и тѣмъ да се повѣрѣватъ тѣзи длѣжности, които, може би, за мнозина сж маловажни, защото не си правятъ труда да вникнатъ въ сѣщността на длѣжността, нѣ за всѣки избирателъ трѣбва да иматъ онова значение, което по право заслужаватъ да иматъ.

Нека на 16-й Августъ избирателитѣ и отъ Плѣвенскій окръгъ се явятъ на урнитѣ и дадатъ своя гласъ за ония лица, които сж заслужили довѣрието имъ, като бждатъ увѣрени, че съ това тѣ изпълняватъ единъ длѣгъ, който имъ се налага отъ общий интересъ на селото имъ. Ако тѣ повѣрятъ този мандатъ на неопитни ржѣ, тѣ, освѣнъ зло, друго не могатъ да очакватъ, а ако, напротивъ, тѣ дадатъ гласѣтъ си за лица честни; лица, които иматъ желание да служатъ на общината си и да се грижатъ за нейнитѣ интереси, тѣ могатъ да очакватъ добро и за селото си.

Значението на тѣзи избори става още по-голѣмо, като се вземе въ внимание и обстоятелството, че тѣ ще се произведатъ по новия избирателенъ законъ, който съвършено запазва правата на избирателя и го гарантира отъ произвола на разнитѣ шайки, които имахъ мѣстото си въ

режима прѣди 18-й Май 1894 година, и които (шайкитѣ) извършвахъ изборитѣ.

Слѣдъ тѣзи избори ще се види, гдѣ е болшинството; а заедно съ това ще видятъ своето нищожество всички ония, които по-рано отдавахъ своитѣ несполуки на моралното влияние, което сжществуваше само въ болнитѣ имъ мозъци, защото населението въ единъ периодъ отъ близо четире години може да види и се убѣди, че днешното правителство полага всички грижи за подобрието поминѣка, търговията на населението и за създаването на нови источники за негова поминѣкъ. Намалението на данѣцитѣ се почувствува най-осѣзателно и това е, което привързва още по-ярко земледѣлческото население къмъ днешний режимъ, за засвѣдѣтелствувание на което дава довѣрието си въ всички случаи на ония лада, които подпомагатъ правителството въ неговата ползотворна дѣятелностъ за доброто на отечеството.

Съ своя вотъ още единъ пжтъ избирателитѣ отъ селскитѣ общини ще ударятъ една плѣсница на безсѣвѣстната опозиция, на която ще докажатъ, че тѣ оцѣняватъ грижитѣ, които правителството полага за тѣхното добро, вслѣдствие на което тѣ довѣрѣватъ и сѣдбенитѣ на селата си на лица, принадлежащи къмъ народната партия.

МѢСТНИ НОВИНИ

На 2 Августъ т. г. по случай празнувание възшедствието на Н. Ц. В. Господаря на българскій прѣстолъ, отъ страна на кметството ни е отправена слѣдующата поздравителна телеграма:

София

Н. Ц. В. Фердинандъ I Князь Български.

Днесъ, 2 Августъ, по случай единадесетъ години отъ възшедствието на В. Ц. Височество, на Българскій прѣстолъ слѣдъ Божественната литургия се отслужи молебенъ при множество народъ за здравие и длѣгоденствие на В. Ц. Височество.

Плѣвенскитѣ граждани като празнуватъ тържествено този знаменитъ за българскій народъ день, честитъ се считамъ да поднесъ прѣдъ стѣпитѣ на Ваше Царско Височество, отъ моя страна, отъ страна на общинскій съвѣтъ и гражданетѣ нашитѣ вѣрно поданически чувства и сърдечни благопожелания за здравие и длѣгоденствие на Ваше Царско Височество и Августейшій Видомъ и щастливо царуване на българскій прѣстолъ за слава и успѣхъ на отечеството ни. № 6221.

(подп.) Кметъ Данаиловъ.

Въ отговоръ на която, послѣдното (кметството), е получило слѣдующата телеграма:

Подадена на 4/VIII 98.

Получена на 4/VIII 98.

Плѣвень.

Кмету.

Негово Царско Височество Господаря благодарѣ Вамъ и Гражданското население за поднесенитѣ поздравления и благопожелания по случай възшедствието му на прѣстола.

подп. Секретаръ: Моравеновъ.

мченце; този бѣше синѣтъ на Степанида — Прошка. Сухичѣкъ, съ бистри сиви очи, той бѣше облеченъ въ нѣкаква си черна и длѣта дрѣха, отгорѣ съ маниета подпасава съ кашѣ. На боситѣ си крака носѣше голѣми скжсани платнени обувки; на главата си имаше стара гимнастическа шапка безъ козирка.

Като видѣ въ стаята непозната жена, той изведнѣжъ се спрѣ и сериозно ѣ погледаж.

— Кждѣ бѣше до сега? попита го болната.

— Прошка дойде до майка си и изсина на крѣвата мѣдни пари.

— Ето толкова, каза той.

— Колко?

— Петнадесетъ копейки и се почесъ въ тѣла.

— Лѣжешъ, изѣлъ си ги! извика Николаевна, — отъ сутринѣта до сега се губи, а сега гледай частѣ е шестъ и всичко петнадесетъ копейки.

— Азъ не съмъ ги изѣлъ, заплака Прошка, като си триеше очитѣ съ юрукѣ.

— За какво плачешъ? намѣси се Авдотия.

— Тя е зла, всѣ така говори, а пжкъ азъ нищо не съмъ ѣ изѣлъ, а още и въ участѣка стражара ме завлече. Азъ се искубихъ изъ ржѣтитъ му и побѣгнхъ, а тя се съмѣява.

— Недѣй плака, Прошка, тихо продума болната, на ти бѣлъ хлѣбъ. Като чу ласкавитѣ думи на майка си Прошка взе хлѣба и съ апетитъ почна да ѣде, като поглеждала изъ подъ око на Маря.

— Така, Николаевна, ако успѣжъ до довечера, ще дойдъ, а ако не, то утрѣ рано, каза Авдотия като се прощаваше.

— Хубаво, дойди, да не ме излѣжишъ; жгълѣтъ за тебе ще бжде наредъ съ крѣвата на принцесата.

— Каква принцеса?

— У насъ тука, като се усмихнъ продължи хазайката, има една кирияшка, тя по-рано е играла ролята на принцеса въ игритѣ на шатритѣ.

По случай посѣщението, което Ромжнскитѣ ученици заедно съ учителитѣ си на 24 и 25 Май т. г. бѣхъ направили на града ни и любезниятъ приемъ, който кметството ни бѣ имъ направилъ, послѣдното (кметството) е получило чрѣзъ министерството на Вжшнитѣ Работи и Исповѣдонията отъ страна на Ромжнското Кралско правителство слѣдующата благодарностъ:

Притисъ

Министерство на Вжшнитѣ Работи и на Исповѣданията
Одѣление политическо, № 9602
Приложения.

София, 31-й Юлий 1898 год.

До Господина Кмету на Плѣвенското градско общинско управление.

По заповѣдъ на правителството си, Ромжнскій Дипломатически Агентъ во София ходатайствува прѣдъ Министерството на Вжшнитѣ Работи и на Исповѣданията да се искаже благодарностъ Вамъ и къмъ Общината, отъ страна на Краевското правителство за любезниятъ приемъ, направенъ на ученицитѣ отъ Турно-Могурелската Реална Гимназия, които на 24 и 25 Май т. г. заедно съ учителитѣ си, направили едно пжтешествие до г. Плѣвень и Никополь.

(Подп.) Главенъ Секретаръ: Х. Баркаловъ.

Начал. на Одѣлението: М. Несторовъ.

— На 11 т. м, мѣстното опѣлченско дружество тѣкми да направи панахида на падналитѣ опѣлченци при зашитата на Шипченскитѣ височини. Ние каниме всичкитѣ свободни отъ работа граждани да се притекатъ и се помолжтъ Богу за онѣзи синове, които сж оставили коститѣ си за свободата, съ която се наслаждаваме днесъ. Панахидата ще стане въ църквата Св. „Николай“.

— Завчера въ Плѣвенскій окръгъ сждѣ се гледахъ нѣколко дѣла срѣщу нашия редакторъ. г. Цв. Влаховъ обвинява редактора ни въ клевета, че не билъ измамилъ чича си за купената му кжща и дюгенъ. Окръгъ сждѣ, въспрѣки твърденията на самия му на Влахова чича Петръ Мариновъ —Влаха, че дѣйствително му зелъ имота по мошенически начинъ, а него испѣдилъ, осжди го на 12 дни затворъ. По това дѣло имаше за свидѣтели и двама млади адвокати Р. Дачевъ и А. Милчовъ, които не се свинихъ да заявятъ прѣдъ сждѣтъ, кога ги запита прѣдѣдателя за вѣроисповѣданието, да се нарежтъ свободномислещи, т. е. безбожници — социалисти. Разбира се, като нѣматъ вѣра въ нищо, бѣхъ питани само по едно дѣло, а по другитѣ освободени бѣхъ отъ адвоката, който заяви прѣдъ сждилището, че отъ свидѣтели, които не вѣрватъ въ Бога, а слѣдователно и себе си, не желае да се ползува. Чудно нѣщо, тѣзи господиновци, когато се приемахъ за адвокати, биха православни, защото трѣбва и сж давали клѣтва, а днесъ, кога се викатъ да кажатъ нѣщо по едно дѣло, тѣ ставатъ свободномислещи. Единъ е годеникъ и скоро ще се жени, ние мислимъ, че духовната властъ не трѣбва да приема да вѣнчава безбожници, които официално прѣдъ сждилището заявяватъ, че не вѣрватъ ни въ Бога, ни въ нищо. Нека идатъ другадѣ нѣкждѣ въ

— А и за окайване е, отговори болната, — като порасправи на каква честъ е била, съ срѣбѣрни сѣдове ѣла, какви скжци дрехи е носила, а сега Господъ ѣ довелъ по жглитѣ да живѣе.

— И да пие е почнѣла, прибави хазайката, ще дойдешъ и ще видешъ. Тя, като се напие, почне да прѣставява, отъ смѣхъ здравиего си да расишешъ.

— Дойди, бабо, дойди, за Бога, каза болната.

— Ще дойдъ, отговори вече вѣнѣ отъ вратата Авдотия.

При вратата Авдотия срѣвнжъ Пахомича, който като ѣ видѣ, комично се наръди въ фронтъ и взе подъ козирогъ.

— Виноватъ, изгубихъ, простите!

— Не струва и да се говори, отвърнж Авдотия и минж покрай него.

— Ето благородна душа, това значи, че разбира, че не съмъ направилъ това съ лоша омисѣль, а случайно, лукаво каза Пахомичъ като подмигваше лукаво на стоящия до него.

— Разбира се че си се збѣркалъ, засмѣ се той.

Цѣлъ мѣсець вече София Петровна живѣе въ кружокѣтъ на най нещастнитѣ бѣдняци, въ влажнитѣ кални изби, но не попадна въ никаква слѣда по изгубванието на Нина. Врѣмето се стори за София Петровна дѣло мжчително; но да захвърли всичко, да си захвърли всичко, да си отиде отъ тѣзи нещастни, ней ѣ се посвиде. Жалѣ ѣ бѣше, нѣ за кого? защо? тя сама не знаеше. Като че ли нѣкаква свѣрхестественна сила ѣ удържаше въ тѣзи пещери. А сега и за нѣкое още врѣме ней е невъзможно да си иде: Стефанида е въ болницата, дѣцата сж на нейнитѣ ржѣ; какъ ще гледа тѣзи сирачета. Лиза даже спи на една постелка съ неж. Сега тя е здрава, съ чиста рокличка, която ѣ донесе Авдотия. Всѣки день ние чай съ бѣлъ хлѣбъ и обѣдва. Когато Авдотия се връщаше отиѣйдѣ въ кжщата, всичкитѣ дѣца се хвърлятъ на срѣща ѣ и тя

ПОДЛИСТНИКЪ

По жглитѣ, (кюшетата) и избитѣ

(Продължение отъ брой 28).

Не, по добрѣ ще лежъ тука каквото е угодно на Бога, негова свѣта воля е въ краенъ случай като умирамъ, на тѣхъ ще погледнж въ послѣдний часъ

Болната замлѣкнж и протегнж изсѣхнжлата си ржка за чашата. Авдотия ѣ ѣ подаде. Сърдцето ѣ заболѣ при вида на тази бѣдна страдалница.

— Ето какво, Степанидушка, послушай ме; азъ ще дойдъ тукъ да живѣж, пжкъ ти иди въ болницата. Азъ ще гледамъ твоитѣ дѣца, бжди спокойна; никому нѣма да позволямъ да ги обиди; и азъ имамъ дѣца

Майко наша! Господъ да те награди за това, като оздравѣ, слуга ще ти бждѣ, дѣцата си ще заставѣ за тебе да се молятъ повече отъ родна майка ще те обичатъ.

— Недѣй плака, успокои ѣ Авдотия, ей сега ще устроймъ всичко. Като дойде Николаевна, азъ ще отидъ на бързо при своята позната, ще взема пари, ще дойдъ тука, а утрѣ рано, съ Божата воля, ще те закарамъ на болницата.

— Какво, ето истината като влизаше въ стаята съ покупката, наченж хазайката, — Пахомичъ пиятъ седи при вратата — пѣени пѣе Поиска да се скрие, като ме видѣ; обхулихъ го, както му прилича, каза Николаевна, като развързваше донесената провизия.

— Богъ съ него, каза Авдотия: дай да ти помогнж да въваримъ вода, а ти земи дѣтето незнамъ защо се се ежи, види се, че му се спи; а пжкъ азъ не съмъ опитна да се разбирамъ съ него.

Хазайката взе дѣтето въ ржѣ, а Авдотия се заведе да приготви самовара. Въ това врѣме съ вѣкъ и смѣхъ тичешкомъ влѣзѣ Надя, а слѣдъ неж и едно мо-

Швейцария например, гдѣто се приематъ всѣкакви криворазбрани и учени и недоучени, както що сж и нашитѣ тукъ (социалисти) — безбожници.

— Завчера другаритѣ на избѣгалии Коце Ниновъ, които се намѣрвали въ карцеръ, биле се опитали да разбиятъ стѣната на затвора и да послѣдватъ примѣра на Коци. Обаче биле захватани отъ дирекцията, заедно съ всичкитѣ инструменти: като чукове, пили и други необходими за цѣлѣта имъ нѣща. Мѣстния затворъ е прѣпълненъ съ арестанти. Не е злѣ да се размѣстятъ.

— Въ брой 67 на в. „Народни Права“ четохме единъ подлистникъ съ громкото название: „едно истинско тържество“. Въ този подлистникъ се описва гуляя на народната либерална партия (ракетаджитѣ) на зелената гѣста и *раскошна* (?) морава подъ дебелитѣ сѣнки на върбитѣ въ кайлъка и се намира на факта, че послѣдователитѣ на соподжилѣка не били 6, а 16 души, за което свидѣтелствува и гайдара, когото сж дарявали всѣки пхтъ, когато послѣдний е искалъ бакшишъ, съ по 16 гологана или 8 гроша.

Ний нѣмаше да обръщаме внимание на брашчолевенията на единъ чловѣкъ, който е станалъ пословиченъ съ своето пиянство, ако той не отиваше до крайностъ съ инсинуациитѣ си по адресъ и на партия и на личности. Истина е, че народната партия въ Плѣвенъ не се краси съ свѣтила, като Н. Габроски, Ц. Нешевъ, М. Д. Ивановъ, Хесалчиевъ и tutti quanti, върху челата на които сж исписани и тѣхнитѣ подвизи; кой шпионинъ въ стамболово врѣме, кой лишенъ отъ граждански и политически права и пр., нито пъкъ съ лица, които отъ ежедневно пиянствование сж заприличали на добичета; нѣ и такива едни прешелци, каквито сж всичкитѣ членове на тази шайка да си прѣписватъ значение и да мислятъ за себе си така, като че олицетворяватъ отъ себе си гражданитѣ на гр. Плѣвенъ, това ни се вижда чудно. Такава една надменностъ ни се вижда повече отъ прѣкалена. Каква марфа сж послѣдователитѣ на Радославова, на Плѣвенци сж извѣстни, та нѣма защо да се стрѣска отъ тѣхъ никой, толкова повече партизанитѣ на народната партия. Ако властѣта се е намѣсила и ги е приканила къмъ редъ, то е било само, за да се въдвори редъ и тишина въ градътъ. тѣй като полунощъ е било и гражданитѣ отдавна сж били по домоветѣ си, а само една пияна шайка е вдигала врява изъ улицитѣ и нарушавала спокойствието на гражданитѣ съ врявата си и пущанieto на ракети, за пущанieto на които не е искано даже и разрѣшение, а не че народната партия се е побояла отъ тѣхъ, та е пратила околийскій началникъ да ги распрѣсне. Ракетаджитѣ сж толкова малко и сж такива нищожни личности, щото никой не иска и да знае за тѣхното съществуване, а камо ли и да се страхува отъ тѣхъ. Ако тѣ бѣхъ внушително (!!) множество, защо не направихъ това шествие денемъ, ами посрѣдъ нощъ, когато всичко живо спѣше? Отговора е много лѣсенъ. Защото сами отъ себе си се срамувахъ, и

имъ раздаваше сладки нѣща. Прощка е обличенъ тоже съ здраво палто, намѣто по-прѣжнитѣ дрипи и вмѣсто скъсанитѣ платнени обувки, на краката си носи здрави чизми.

Самата Авдотия се зае да учи Прощка на книга; за тази цѣль тя му донесе хубаво подвързано букварче съ картинки. Дѣцата ѝ обичахъ и ѝ се боехъ.

За малко врѣме София Петровна ѝ ставаше тѣшко. Тя легаше на постелката и нѣколко врѣме лѣжеше като разбита.

— Като че ли си болна? въ една отъ тѣзи минути попита Авдотия така називаемата „Принцеса“, която дойде при нежъ съ цигара въ уста.

Тя бѣше жена на около тридесетъ и петъ години, висока, пълна, съ гѣста дълга коса. Тя е била нѣкога си хубавица. Голѣмитѣ ѝ глѣзбови очи, съ черни вѣжди, не бѣхъ лишени отъ приятностъ, особено въ минути, когато е расчувствувана, възбудена.

— Бива ли да ти наклади самовара и да ти приготви чай да пиешъ? ѝ запита „Принцесата“.

— Не благодарѣ, азъ отслабнахъ, много по прося ходихъ, та ето и Лиза заспа — жалъ ми е да ѝ разбудямъ и като помжлаха малко, тя добави: защо Прощка отъ дълго врѣме насамъ го нѣма. При майка си отиде и се загуби Тя, както се вижда, скоро ше излѣзе.

— Какво ми е менъ за тѣхъ, наченъ „Принцесата“, като вдигаше своитѣ черни вѣжди, мене ми е мжчно (като показваше гърдитѣ си), а пари нѣмамъ да си залѣжъ тѣглата съ нѣщо Кажи ми — много ли събра?

— Всичко тридесетъ копейки, отговори Авдотия.

— Малко, за себе си проговори „Принцесата“ като навѣждаше глава.

— Ами на тебе, какво ти е?

— Казвамъ ти, мжками е, трѣбва съ нѣщо да ѝ полѣжъ, щѣхъ да те искамъ, изведѣжъ издума тя

защото ако прѣдприемѣхъ подобно нѣщо денъ, щѣхъ да станѣтъ за смѣхъ и на дѣцата.

Колкото се отнася до това, че разнитѣ Доковци били пращали шпиони да ги слѣдятъ, то е толкова вѣрно, колкото и това, че Иовчето е съ акъла си.

Както и самъ г-нъ Д-ръ Загоровъ, ривизоръ по министерството на вътрѣшнитѣ работи, който въ това врѣме бѣше въ града, ни распръва, че Топаловъ и Кръстановъ сами сж признали недилкатността на постѣпката си и сж похвалили полицията, че е била толерантна спрямо тѣхъ, като се даже и извинявали, се вижда, че полицията тукъ не е виновна въ нищо.

Обаждаме ви безсрамни гадини, че народната партия нѣма защо да се раскапва, а вий ще се раскапите още повече отъ колко сте се раскапили, защото всецѣло сте се прѣдали на служение Бахусу.

— Въ редакцията ни се получи една дописка отъ единъ гражданинъ, въ която ни се распръва, че адвокатъ Н. се билъ условилъ съ Недко Бановъ да събере наполовина стойността на всичкитѣ полици, които при при обиска се намѣрихъ въ кассата на послѣдний и които възлизатъ на сума повече отъ 100,000 лева. Всичкитѣ тѣзи полици били подписани отъ едни сжщи свидѣтели, а въ нѣкои даже подписитѣ на свидѣтелитѣ били фалшифицирани. Това допускаме да е вѣрно, защото знаеме, че адвокатъ Н. е специалистъ въ подобни извѣртывания. Той самъ е призналъ въ сѣдилището прѣдъ извѣстни лица, че той е научилъ Ганчо Банковски да пише на Д. Стояновъ и го помоли да отложи продажбата на секвестриранитѣ бащини му стоки, а въ това сжщето врѣме направя продавателно съ по прѣдня дата, че, ужъ, билъ купилъ отъ баща си тѣзи стоки. Като имаме прѣдъ видъ това послѣднето и още нѣкои други отъ подобенъ родъ работи, ний допускаме, че горнето може да бжде вѣрно, а вслѣдствие на това, че на много сирачета ще се продаждъ къщитѣ и нивитѣ, за да се пълни джеба на адвокатъ и онзи на Н. Бановъ, а първитѣ да оставатъ на улицитѣ голи, гладни и безъ покривъ. Отъ какво естество е постѣпката на този адвокатъ, оставяме на читателитѣ си, сами да сѣдятъ.

— „Народна Защита“ публикува едно писмо отъ отъ нѣкой си Онбашиевъ, който се оплаква отъ п. Сждеб. Приставъ Н. Ковачевъ, че не си билъ глѣдалъ работата. Отъ свѣденията които имаме, всичко което се прѣписва Ковачеву, е не вѣрно. Ние познаваме добръ г-нъ Н. К-въ, като единъ дѣтеленъ младежъ, който не остави ни минута свободно врѣме за такива развлечения, каквито му се прѣписватъ. Може да служи за подкрѣпа самата негова длъжностъ и вѣнъ отъ това неговия трудъ, който гоцава читателитѣ съ разни статии по сѣдебната частъ, ако и да не е самъ юристъ. Единъ младежъ, който денемъ и нощемъ работи, не може да му се прѣписватъ качества, каквито измислюва Онбашиевъ.

— Семеонъ Андрѣевъ отъ Одърне се пла-

Въ сжбота щѣхъ да ти ги вържъ Моля те, дай ми не ми требватъ много — всичко ще пия и ще спжъ. А пъкъ ако искамъ да ти прѣдставя моята роля, а вмѣсто моя любезенъ Ванка ще играе отецъ Пахомичъ. Щомъ покани Пахомичъ и той веднага ще почне да играе съ мене.

Но въ тази сжщата минута въ вратата бѣжишката влѣзе блѣденъ и оплашенъ кирияшенъ — птичникъ.

— Пожаръ! Горимъ! завика той. Двора е пълненъ съ хора! Бѣгайте по скоро, момчета носѣте, викаше той като се хвърляше като безуменъ и събираше своитѣ жалки дрипи.

— Що, гдѣ гори? извикахъ всички извѣднѣжъ.

— У Василечъ джогенъ въ мазата на Керосинъ двѣ бѣчи се пукнахъ Васка на смъртъ удари Николка не можѣтъ да намѣрижъ! съ прѣжжавания прѣдаваше керияша.

Всичкитѣ се разсвахъ, блѣскахъ единъ другъ, земахъ си нужното и го свързвахъ на възли.

— Господи! извика Николаевна, съвсѣмъ оплашена, като прѣбираше не нуждитѣ вѣщи.

— Какво правишъ Николаевна?! Земи скоро дѣцата, а пъкъ азъ ще взема Лиза остави всѣжъ, хвърли го Да изведешъ дѣцата, послѣ пакъ ще се върнешъ говорѣше Авдотия, като се трудѣше да излѣзе съ дѣцата изъ вратата.

— На Ванка, на взема Надя, води ѝ при Параскева, до нежъ не ще стигне, и азъ ще дойдъ тамъ О, Господи! съгрѣшихме ний окаянитѣ — съ прѣдставления се занимаваме, плачеше Николаевна, като търѣше съ очи Ванка.

— Нѣ слѣдитѣ на Ванка отдавна бѣхъ истинжли. Като исходи съ Лиза въ ржцѣ на двора, Авдотия първата минута съвършено се забърка. Какъ да излѣзе изъ двора. Първитѣ два двора бѣхъ напълнени отъ пожарнитѣ съ бѣчи; отъ прозорцитѣ хвърчехъ

че отъ С. Коларовъ, Директоръ на „Нива“, че му земалъ 4 акции, не му далъ расписка, а сега не признавалъ. Ние го съвѣтваме да се отнесе и той и другитѣ до прокуратството.

— Пакъ прѣди година врѣме нѣщо въ с. Дърманци, Луковитска околия, една пияна тѣлна селяни подъ прѣдводителството на бившии кметъ Цвѣтко Поповъ, една нощъ бѣше нападнала нощната стража и ѝ обезоружила, като на нѣкои нанесла даже и по-бой. По това нападение има съставенъ актъ и полицейско дознание, който е прѣратенъ въ прокуратството. Това сж дѣяния, които трѣбва бързо и скоро да се наказватъ, а не протакатъ съ години. Ний молимъ прокуратството да се интересува съ това дѣло, за да се даде приличното наказание на нощнитѣ нападатели, които си позволяватъ да нанасятъ побой на пазителитѣ на тишината, които отъ благоразумие сж избѣгнали распрата, която е можела да доведе до кървави сцени.

— Пропустнахме да съобщиме въ миналитѣ си два броя за прѣбиванието въ градътъ ни на г. Д-ръ Стамболски, членъ на медиц. съвѣтъ, който бѣ дошелъ у зетя си Д-ръ Козаровъ, и за г. Митовъ, художникъ и професоръ въ Рисовалното училище. Г. Митовъ, е натоваренъ да снеме всичкитѣ паметници, които сж оставили рускитѣ побѣдоносни войски. Г. Митовъ, е снелъ и къщата, въ която е слѣзълъ Царя освободителя въ Плѣвенъ, а именно на покойния Иванчо Вацовъ, както и онази въ с. Пордимъ, гдѣто е живѣлъ повече врѣме.

— Завчера на 30 м. м. прѣтетигна въ градътъ ни по частни работи г. Ячо Ц. Бръшляновъ, Директоръ на Шумен. Педагогическо Училище.

— На 3-й Августъ вечеръта въ 7 1/2 часа избѣга отъ тукашния затворъ единъ отъ затворницитѣ — Коци Ниновъ отъ с. Тодоричени, Луковитска околия. Този затворникъ е осжденъ на смъртъ по убийството на Цвѣтко Бояджията отъ с. Лопенъ, околия Тетевенска, което убийство бѣше извършено минжлата година въ района на сжщото село. Коци Ниновъ незабѣлѣзано се вмжкналъ въ кухнята, качилъ се на таванътъ, извадилъ нѣколко тухли близо до покрива, промжкналъ се изъ дунката, заловилъ се за дървото, къмъ което е прѣкрѣпено таванчето, скочилъ въ дворътъ на окръжното управление отъ една височина повече отъ 3 метра и избѣгалъ. Щомъ директора на затвора влѣзълъ въ стаята да прѣвѣри избѣгалии и двамата му другари, тѣзи послѣднитѣ се прѣпрѣчили на вратитѣ и зели да викатъ, ужъ, на другаря си: „Коце, стани да вечеряме“. Директора ги запиталъ: „гдѣ е Коци?“ Двамата затворници му посочили на кревата, гдѣто се виждало нѣщо завито. Директора на затвора се усъмнилъ и веднага утишълъ при кревата, нѣ не намѣрилъ Коци, а само дрѣхи завити съ одѣялото на избѣгалии и на края на кревата два чорапи. Веднага било распорѣдено за хващанieto на избѣгалии, обаче диритѣ на послѣдний били истинжли. Въ града се направи цѣла тревога,

разни вѣщи, исхвърлихъ и денкове. Въ вратата непрѣкъснато влизахъ и излизахъ бѣчи съ вода. Да се мине, бѣше не мислимо и вдругъ тѣзи врати се се съборжѣтъ, ще заградѣтъ послѣдния изходъ и тя съ дѣтего на ржцѣ ще загине тука, така сжщо и всички тукъ живущи, ѝ прѣмжнж прѣзъ ума. Гѣстъ димъ постилалъ двора — дишанieto ставаше затруднително. Ето и огненитѣ езици се показвахъ на повърхността на езлъка въ втория дворъ. Нѣкхдѣ, като че при самото ухо на Авдотия се вика: „помогнете!“ не видно отидѣ се носи нѣкакъвъ плачущъ гласъ. а това е гласътъ на Николаевна — тя на стѣлата вика Надя.

— Помогнете, помогнете! завика, безъ да се помни, Авдотия, къмъ нейния гласъ се присѣдинихъ още нѣколко гласа отъ язлъка на третия дворъ, които всѣка минута огружаваше съ опасностъ да ги погребее живи.

Оставаме само да се събори язлъка въ втория дворъ, кхдѣто вече огъня се промжкна и изхода отъ третия дворъ да се загради.

Малкия трети дворъ прѣдставляваше отъ себе си дѣното на единъ кладенецъ. Отъ двѣтъ страни бѣше заграденъ съ високи камени къщи, които граничехъ съ него съ заднитѣ си стѣни, а бараката за живѣние, построена подъ правъ жгълъ, допѣлваше квадрата, като оставаше съвсѣмъ тѣсенъ проходъ за вторий дворъ.

— Помогнете! отново завикна нещастнитѣ. Около десетъ дѣца отъ различна възраст стоехъ на балкона и тоже приглашавахъ, съ колкото си сила имахъ.

Нѣ отъ стршния шумъ и тресъ, който се произвеждаше на втория и първия дворъ, не се чувахъ тѣзи отчаени викове.

— Ето тя — смъртъта, гдѣ е, каза една бабичка, която тоже стоеше тука.

Смъртъ смъръ глѣдай, глѣдай, надъ нашитѣ врата помогнете, помогнете! отчаяно завикахъ всички наедно. (Смѣди)

распратиха се по диритѣ му стражари, но не може да се намери.

— Горни Луковитѣ е постигнало и тази година нещастие. На 1 Августѣ сръщу 2 с. прѣзъ нощта отъ силнитѣ проливни дъждове е прѣдошла рѣката Панига много повече, отколкото минжлата година при най-голтѣмото наводнение. Водата е вървѣла половинѣ метрѣ надъ мостовѣтѣ прѣградки (парпетитѣ) въ Луковитѣ, когато при най-голтѣмото наводнение минжлата година, водата не може да залѣе не парпетитѣ, а не достигна да закрие потопа на моста. Изъ улицитѣ е имало вода на разна височина. Двѣтѣ воденици, нахождящи се въ Луковитѣ, сж занесени. Много кжщи има така сжщо занесени. Жертва отъ хора нѣма, нѣ загубитѣ отъ стоки и покжщина сж доста значителни. Моста въ Луковитѣ е разваленъ, а така сжщо и другитѣ мостчета по рѣката надъ Луковитѣ и подъ Луковитѣ сж исклучение на Радомирския мостъ, при когото шосето е свършено по развалено и изнесено.

— Така сжщо придойде и рѣката Витѣ, нѣ много по малко загуби е причинила, понеже коритото на рѣката е ископано отъ водата още минжлата година. Ако и да има тукъ тамъ причинени загуби, нѣ тѣ сж незначителни.

— Падналиа джждъ прѣзъ минжлата недѣля принесе много щети на земледѣлческото население, особанно, което е имало засѣти ниви, ливади и други произвѣдения около рѣкитѣ. Свѣденеята, които редакцията ни притежава, може да се изброжатъ сж хиляди семейства, които и тази година се опропоставатъ свършено, слѣдствие тѣзи голѣми наводнения, които паднахъ въ началото на Августѣ. Стари хора едва ли помнятъ да сж падали такива поройни дъждове. Почти недѣля врѣме, бѣхъ прѣкжснати съобщенията съ София. Има много кжщи изъ селата, които сж заселени по край рѣкитѣ Витѣ, Искрѣ и Панига да сж залени съ вода. Както р. Витѣ, така и Искрѣ, и тази година излѣзоха изъ коритото си и покриха цѣлото полѣ съ вода. Моста въ с. Луковитѣ е отнесенъ, на р. Витѣ дружеството, което строи желѣзния пжтъ, една частъ отъ желѣзния мостъ, който не бѣше монтиранъ цѣлъ, слѣдствие силната вода и отнемание на скелето и едно малко мостче, прѣзъ което се прѣнасяхъ камане се отнесе. Сомовитѣ Ясенъ и тя е поврѣдена твърдѣ много. Въ с. Червенъ брѣгъ, има залени и отнесени нѣколко кжщи, и то слѣдствие на това, че когато е дошла р. Панига, не е могла да се излива прѣзъ моста, който е направенъ на нея. Стѣнитѣ—трасето, което стои като стѣна прѣдъ селото, е заставило да повърне водата, която и залила селото. Ние мислиме, че правителството слѣдваше да уважи справедливото искание на червенобрѣжчени да направи моста на р. Панига по широкъ, така и други най малко 2—3 водостоци прѣзъ този валъ, защото всѣкога ще се случаватъ такива опустошения. Се тамъ до Рупци, по сжщия желѣзенъ пжтъ, има отнесено отъ пжтя, гдѣто е било засицано съ камане едно голѣмо дере, като се е вървало, че не може проби насипа. Пороя обаче е указалъ, че съ водата не бива шегя. Рано или късно и въ витеския мостъ ще иска още едно отвѣрствие (гвозъ).

„Чамъ Кория“. Това лѣто по настоятелната молба на Самоковското кметство е нарѣденъ телеграфъ и поща »Чамъ Кория“, която хубава борова мѣстностъ тѣзи година е посѣтена отъ стотина семейства, отъ които повечето стѣ столицата, за да прѣкаратъ тамъ лѣтнитѣ горѣщени, посрѣдъ хубавия боровъ климатъ и изобилието на пастървата. При грижитѣ, които кметството взима за нарѣждането хотели и жилища, както и за всичкитѣ други удобства, върваме, че тжзи единичка въ България мѣстностъ, която е далечъ отъ столицата само 6 часа, ще бжде за напрѣдъ посѣщавана отъ хиляди свѣтѣ.

Единъ майоръ—шарлатанъ. Присяжния сждъ въ Аппеу (Горна-Савоя), е осждилъ за разни шарлатани на 8 годишна принудителна работа и 500 лева глоба, нѣкой си Августъ Фридрихъ Фонъ Цепелинъ отъ Пруссия. Цепелинъ е билъ единъ много ученъ чловѣкъ, говорѣлъ 18 езичи и е билъ майоръ и воененъ учителъ въ английската армия. Двамата му синове сж офицери. Въ Ексъ en Provence той е излѣжалъ вече 13 мѣсеца затворъ пакъ за шарлатанство. Той билъ познатъ на цѣлата европейска полиция и е билъ осжжданъ още и въ Женева и Лозанина. Сега той ще бжде принуденъ да сире „занаятътъ“ си по за дълго врѣме.

удавени сираци. На 25 Юлий сж се удавили въ Пловдивъ двѣ дѣца сирачета—Костадинъ Димитровъ и Г. Николовъ, възпитанници на тамошното сиропатилище, въ кладенецѣтъ, който се намиралъ въ дворѣтъ на сиропатилището. Дѣцата като си играяли около кладенецѣтъ забѣлѣзали въ водата една диня и, едното дѣте влѣзло въ кладенеца, за да я извади, но не можло да излѣзе вече. Тогава се спустналъ Никола, по вжжето на долу за да спаси другарѣтъ си, но вжжето се скѣсало и той падналъ въ водата, гдѣто и двѣтѣ дѣца се задушили. Едвамъ слѣдъ единъ часъ, сж биле изтеглени съ пожарникарски куки двѣтѣ нещастни жертви.

Декорации. По случай посѣщението на Тѣхни Ц. Височества въ Руссия, Негово Императорско Величество е наградилъ съ ордени, освѣнъ спомѣнатитѣ вече отъ насъ лица още и слѣдующитѣ: Министира на финанситѣ г. Т. Теодоровъ и началника на генералния щабъ г. Паприковъ съ „св. Анна“ I ст., министра на просвѣщение то г-нъ Ив. Вазовъ съ голѣмиятъ кръстъ „св. Станиславъ“, подпрѣдсѣдателитѣ на Народното Събрание г. г. Губидѣльниковъ, П. Горбановъ и Хр. Ивановъ, съ голѣмиятъ офицерски кръстъ, и Шефъ-редактора на вѣстникъ „Courier des Balkans“ г-нъ Оскаръ Искендеръ съ комондорския кръстъ на сжщия орденъ.

Възвание

къмъ

Плѣвенскитѣ граждани и гражданки

Г. г. Граждани и Гражданки,

Извѣстна е ползата отъ всемирнитѣ изложения и поощренията, които се добиватъ отъ тѣхъ за напрѣдъка на чловѣчеството въ научно и профисионално отношение. Между всичкитѣ тия изложения въ най-голтѣмо значение, не ще съмнѣние, ще бжде *предстоящото всемирно Парижско изложение*, което ще стане въ началото на 20-й вѣкъ (1900 година). Въ него ще се види перла на 19-й вѣкъ и основитѣ на вѣкѣтъ на чюдесата. Всѣкой свършеникъ на 19-й началото на 20-й вѣкове трѣбва да види огромнитѣ скокове на науката и искуствата, направени, повечето, въ втората половина на текущия вѣкъ. Нѣ за да се отиде, *трѣбватъ пари*. Тукъ иманно, Г. г. граждани и гражданки, трѣбва да обмислимъ отъ кждѣ да ги вземемъ? — Ако тѣкмо при откриването на изложението ний извадимъ отъ готовитѣ, или вземемъ взаемъ 40—50 напалеона насъ ще ни се види доста тежко да ги похарчимъ и възвмозно е това да ни отчае и да испуснемъ добрия случай за виждане всемирно достжпното и единствено, може би, за насъ изложение. За това ний намислихме слѣдующето:

1. За да може всѣки да отиде въ това *прочуто изложение*, то отъ сега още трѣбва да почнемъ да спестяваме поне по 20 лева мѣсечно и до откриването на изложението да можемъ да имаме по 500 лева вече, а съ 500 лева, при значителното намаление на такситѣ по пжтуването, както това става прѣзъ врѣме траиние на всѣко изложение, плусъ пжтуването на корпурации, на които се даватъ съдѣйствия, ний ще можемъ економически и съ пълна сполука да направимъ нашето пжтувание, и

2. За да реализираме това наше желание ний ще трѣбва да съставимъ *туристическа дружина*, отъ която всѣки членъ ще трѣбва да знае и се води по извѣстни наредени начала.

Прочее, Г. г. граждани и гражданки, водими отъ горѣизложеното, ний поканваме всички желающа да заповѣдатъ въ читалищния салонъ на 9 Августѣ т. г. послѣ отпущекъ на църква и изслушатъ нашия вече готовъ проектъ, който слѣдъ като се приеме, тутакси ще се пристжпи къмъ записване членове и дѣйствиата на дружествата ще почнатъ още отъ този день.

Нека се има прѣдъ видъ, че подобни дружини или комитети, учредени за *отивание въ Парижкото изложение* има вече изъ нѣкои градове изъ България.

гр. Плѣвенъ, 7-й Августъ 1898 г.

Отъ инициаторитѣ.

ИЗЪ ДОПИСКИТѢ НИ.

До Редакцията на в. „Плѣвен. Гласъ“

Трѣскавата дѣятелностъ, която отъ нѣколко

врѣме насамъ развива, както г-нѣ кметѣтъ Данаиловъ, така сжщо и помощницитѣ му по направата съ калдѣрѣмъ улицитѣ заслужва най-голтѣмата похвала. И азъ нѣма да сгрѣшж, като кажж, че, ако Плѣвенъ е ималъ и отъ напрѣдъ такива дѣятелни кметове и прѣдприемчиви свѣтници, днесъ градѣтъ ни щѣше да има улици постлани съ калдѣрѣмъ или шоссирани и гражданетѣ нѣмаше да газжтъ онази калъ, която днесъ газжтъ. Тази година се направи по стопански начинъ съ калдѣрѣмъ улицата, която води къмъ Винарската изба, новата улица, която се отвори прѣзъ дворѣтъ на Чорбаджи Гергеолу и сега ще се почне направата на откритата минжлата година уличка, която почва сръщу кжщата на Д. Желѣзаровъ и свършва до джамията при училището Мария Луиза. Тази улица е отъ значение, понеже дѣцата на всички, наоколо живущи, минаватъ прѣзъ нея, когато отиватъ въ училище. И кой не знае, ако му се е случвало да минава прѣзъ нея улица, особено кога е кално, каква непроходима калъ е и съ каква мжа човѣкъ си извлича краката изъ калъта. Сега всѣки може да си прѣдстави положението на малкитѣ дѣца, които загържати съ своитѣ дрѣшки и съ книжки подъ мишницитѣ минаватъ прѣзъ тази улица, за да отиджтъ на училището! И ако г-нѣ кметѣтъ распорѣди слѣдъ като се свърши направага на улицата, която сега се откри прѣзъ дворѣтъ на Чорбаджи Гергеолу, да се постеле съ калдарѣмъ тази улица, за която е рѣчь, той ще направи цѣло благодѣяние за дѣцата, които ще отгърве да не газжтъ до колѣнитѣ калъ въ дъждовно и кишевно врѣме.

Сегашний съставъ на Плѣв. град. общинско управление дѣйствително доказва, че се грижи за хигиеническото подобрѣние на града и че се стрѣми да постеле съ калдѣрѣмъ или да шоссира ония улици, които сж отъ най-голтѣма необходимостъ. При начина, по който се поправятъ улицитѣ днесъ, слѣдъ нѣколко години при днешний дѣятеленъ кметъ и съставъ, Плѣвенъ ще има поне третината отъ улицитѣ въ града поправени. Тогава на никого нѣма да се свиджтъ паритѣ които плаща за подобрението на града.

Като имаме прѣдъ видъ направеното и това, което се прави, ний не можемъ да не похвалемъ г-на кмета и да му пожелаемъ такава сжща плодотворна дѣятелностъ и за въ бжджще.

Съ почитание: А. П. М.

СТУДЕНТЪ

Слѣдвалъ 2 години по педагогията търси да подготвя слаби ученици за повторителни испити по всички прѣдмети.

Споразумение въ книжарницата на К. Т. Мотавчиевъ.

1—155—2

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЖДЕВНИТѢ ПРИСТАВИ

№ 4217

Извѣствамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующий недвижемъ имотъ нахождящъ се въ гр. Плѣвенъ а именно:

Една осма частъ отъ една кжща III кварталъ съ дворъ 113 кв. м. оцѣнена за 500 лева.

Горний имотъ принадлежи на Мария Гецова отъ гр. Плѣвенъ не е заложенъ продава се по вжсканieto на Хазната за 518 л. лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 4941 на Плѣвен. гр. Мир. Сждия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначална цѣна. Разглежданието книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми.

г. Плѣвенъ 16 Юлий 1898 г. Дѣло № 1788/97 г.

сжд. Приставъ: Ив. А. Гърковъ. 5—2

№ 4209

Извѣствамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще продавамъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующий недвижемъ имотъ нахождящъ се въ Плѣвенското землище а именно:

1) Лозе въ Плѣвенското землище въ мѣстността „Акчара“ отъ 3 $\frac{8}{10}$ декара, оцѣнено за 200 лева.

2) Нива въ сжщото землище въ мѣстността „Бѣлий брѣгъ“ отъ 16 долюма оцѣнена за 300 лева.

Горний имотъ принадлежи на Яко М. Каралеки отъ гр. Плѣвенъ не е заложенъ продава се по вжсканieto на Хазната за 615 л. 19 ст. лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 3651 на Плѣвенский град. Мир. Сждия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначална цѣна. Разглеждане книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми.

г. Плѣвенъ. 25 Юлий 1898 г. Дѣло № 1526/97 г.

сжд. Приставъ: Ив. А. Гърковъ. 2—2